

„EDINOST“
Izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vsa leta . . . 12.— . . . 18.—
Naročnino je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nofrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema *upravnishstvo* ulica Molino piccolo hšt. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loce Trst. Odpri roklama cije se proste poštnine.

„P edinosti je moč“.

Ob desetletnici:

XI. občni zbor moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, v nedeljo dne 23. februvarja 1896. ob 2. uri popoldne v prostorih sl. „Del. podp. društva“.

(Dalje.)

Pouk se na dekliški dvorazrednici vrši v oddelkih, tako, da je v prvem razredu združeno 1. in 2. šolsko leto, v drugem razredu pa 3., 4. in 5. šolsko leto, ter ti oddelki dekliške šole odgovarjajo posameznim razredom deške petrazrednice.

Katehet je obema zavodoma preč. gosp. R. Valensitz, duhovni pomočnik pri sv. Jakobu.

Šolsko nadzorništvo v pedagogiško-didaktičnih zadevah je od strani družbe na dotično prošnjo zopet prevzel verni naš prijatelj g. prof. dr. K. Glaser; v ekonomskih zadevah pa je šolo nadziral podružnični prvomestnik.

Na tem mestu bodi še omenjeno, da je učitelj g. M. Pretnar meseca junija m. l. v Ljubljani dostal izpit učiteljske usposobljenosti. Učiteljica g. dična A. Reichmannova pa je isti izpit dovršila v Kopru meseca novembra. Od vseh učnih moči na obeh družbinah zavodih je sedaj samo jeden učitelj neizprašan.

Voditelj deške petrazrednice g. M. Kamušič je meseca oktobra m. l. podal svojo odpoved; na njegovo mesto je družbino vodstvo dne 13. februvarja t. l. imenovalo g. Frana Rákušo, bivšega nadučitelja v Dobovi na Štajarskem, ki svojo službo nastopi v teku II. polletja.

Družbine šolske razmere pri sv. Jakobu so letos res po nekod abnormalne, ker imata dva razreda deške petrazrednice poludnevni pouk, dekliška šola pa v obeh razredih pouk v oddelkih. Toda letošnje razmerje je le nekaj prehoden štadij; kajti prihodnje leto družbino vodstvo dekliško dvorazrednico izvestno razširi v štirirazrednico ter zopet otvori otroški vrt pod vodstvom šolskih sester. Svojo veliko ljubezen in skrb za tržaško šolo je vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda najslajnejše dokazalo s tem, da je od dunajske zava-

rovalne družbe „Phoenix“ kupilo hišo v ulici Giuliani številka 28, v kateri so družbini zavodi bili nastanjeni od prvega početka. V zadnjih velikih počitnicah se je ta hiša — ki sedaj služi samo šolskim potrebam — po velikem delu temeljito popravila; letos pa se jej najbrže prizida še drugo nadstropje, zate da se vdobijo potrebni prostori za razširjenje sedanjih zavodov. Tako je družba sv. Cirila in Metoda svoja šentjakobska zavoda postavila na trdno, stalno podlago, na kateri bode odslej tem lažje nadaljevala svoje toli srečno pričeto blagodejno in plodonosno delovanje.

Bodi tukaj pristrčna hvala gosp. inž. M. V. Živicu, ki je družbo vestno podpiral strokovnjaško svojo pomočjo!

Želja po stalnosti družbinah zavodov je vodstvo tudi napotila k temu, da je sklenilo, svoje učiteljstvo zavarovati za pokojnino, o čemur se ravno sedaj še vrše pogajanja.

Družbino šolsko poslopje je s šolskim inventarjem vred zavarovano pri banki „Slaviji“ za 11.000 glđ. Vseled tega ni povsem dosegla svojega hudobnega namena ona zlobna — žal da nepoznana — roka, ki je dne 26. decembra m. l. v pritlični sobi šentjakobskega šolskega poslopja zanetla mal požar, ki pa ni povzročil velike škode. —

Pri kraju sem. Suhoparni podatki mojega letnega poročila Vam pričajo, gospoda moja, da je odstopajoče načelništvo imelo dovolj posla, dovolj skrbi in dokaj neprijetnosti, ko je po svoji najboljši vesti in moči brižno opravljalo svoj častni posel. Z mirno vestjo Vam danes polagamo račun o svojem delovanju, z mirno vestjo Vam vračamo mandate, ki smo jih pred letom dni prejeli iz Vaših rok, ter Vas prosimo, da sedaj z njimi počastite nove, čile moči!

Toda predno končam, dovolite mi, slavna gospoda, da svojemu poročilu dodam par spominov, da Vas kratkimi besedami za par trenutkov popeljem v minolost!

Današnji rod kaj hitro živi. Dogodek se drvi za dogodkom, in tako le preradi, le prekmalu

strpno pričakovala matere, ki je imela prinesiti četrtletno pokojnino, ali na mestu te vsaj toliko in toliko drugih potrebnih rečij. Milki se je zdelo, da ni matere nenavadno dolgo, dasi se ni bala nesreče, ker je šel žnjo tudi strijc; vedela je, da se vrneta skupaj. Nenavadno srečanje na koncu vasi jo je zelo prevzelo. Mislila je, kako bi vse povedala materi, da bi bilo kar naravnost očitno, kako malo ji je za to. Kar je slišala po stopnicah stopinje. Dva gresta. Čudno! Morda tudi strijc? Ni navaden gost v teh sobah. Vrata so se odprla, in v sobo je prišla mati, za njo pa precej glasen in dobre volje strijc. Milka bi bila najraje vedela, kaj da sta prišla tako pozno; le malo ji je pomagalo, ko sta ona dožila slabo pet, ki je bila jedina kriva zamude. Samo strijc jo je pogledoval nekaj nagajivo.

Kaj se je neki zgodilo?

„Milka“, je začel strijc gostobesedno in ne preveč zbrano pripovedovati. „prošlo noč sem preupal v mestu v neki neznani gostilni. Pravijo: kar se takšen večer sanja, tisto se tudi zgođi. Če sanjaš številke, rade pridejo. Meni se je sanjalo, da si se ti možila.“

„Jaz možila, strijc!“

„Čakaj no; to so le sanje, in sanje so mi

pozabljam, kar smo šele nedavno doživeli. Vendar pa je treba, da tu pa tam ostanemo na nemirnem teku skozi življenje, treba je, da vsaj za hip obrnemo svoj pogled v dōbo, ki je že za nami; kajti pogled na minola leta neumornega, teškega dela in sladka zavest, da to delo ni bilo brezvspešno, da je rodilo obilega, prekrasnega sadu, onadva nam izvestno vsekdar osvežita in okrepiča opešajoče moči, da bomo tem krepkeje vztrajali, tem pogumneje nadaljevali, kar smo pričeli!

Z minolim upravnim letom 1895. je tržaška moška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda dopolnila prvo desetletje svojega obstanka. Ustanovni zbor se je vršil dne 17. oktobra 1885., pravila pa je vis. ces. kr. ministerstvo za notranje posele potrdilo dne 27. februvarja 1886., in s tem je bila ustanovljena naša podružnica, jedna najprvih po vsem Slovenskem. To nam najlepše kaže, kako dobro so tedanji voditelji tržaških Slovencev spoznali veliko važnost družbe sv. Cirila in Metoda. In to spoznanje je kaj kmalu prodrlo tudi v vse sloje našega občinstva. Tržaški Slovenci so se z vso ljubeznijo oklenili družbe sv. Cirila in Metoda in njenih tukajšnjih podružnic; zbirali so darove, prirejali veselice: naš narod je svoji dični šolski družbi prinašal tisočak za tisočakom. In družba je bila hvaležna! Dne 3. januarja 1887. je pri sv. Jakobu odprla prvi slovenski vrtec; dne 15. oktobra 1888. pa prvi razred slovenske osnovne šole, ki se je do leta 1893. polagoma razširila v petrazrednico. Dne 22. aprila 1893. je vis. c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje družbinemu zavodu pri sv. Jakobu pripoznalo pravico javnosti. Letos pa se je — kakor smo zgoraj poročali — mešana petrazrednica razdelila v samostojno deško petrazrednico in v samostojno dekliško dvorazrednico, ki se najbrže še prihodnje šolsko leto razširi v štirirazrednico. Leta 1895. je družba kupila svoje šolsko poslopje pri sv. Jakobu in je tako našej šoli dala pravo, krepko podlago.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

11

Zaradi imetja.

Novela. Spisal Dobrávec.
(Dalje.)

Napregli so takoj popoldne, drčali skozi bližnje in daljne vasi ter se zvečer vračali domov skozi Rakitnik. Dospelši na konec vasi, srečali so Kalčevo Milko, ki se je tudi vračala z večernega sprehoda. Ugledavši neznane ljudi, je skrbno zavila kožuho v višje okolu vrata, potisnila ogrinjalo tesneje na čelo in se ozrla v stran. Ko je šel Vilko s sankami prav mimo nje, ni mogla drugače, da ne bi vsaj nekoliko se ozrla: kdo je. — Zadostovalo je, da ga je spoznala. Bilo je že prepozno. Lice ji je zardelo, a takej je zopet pomislila, da je morda on ni spoznal. Naposled se je hudovala sama na-se, zakaj neki je zardela, zakaj se je skrila pred njim? O, to jo je grozno jezilo. Kar namestu bi bila sama sebe ugriznila. Toda kaj pa to? — On je ustaval in zopet pognal, tudi ozrl se je za njo. . . morda jo je hotel celó pozdraviti. Deklica ni vedela, če je san ali resnica, kar se je zgodilo. Vsa kri ji je hotela v glavo, svet se ji je zavrtel pred očmi — — —

V sobi se je naslonila na posteljo in ne-

pokazale, ko sem videl, ko si se ti peljala k poroki z Vilkom Zalesnikom*.

Milka je zavriskala, kakor bi jo bil gad pičil. „Strije, vi se šalite. Ali ne veste, da je on bogat, jaz sirota na svetu!“

„Kake nespametno govoriš! Ali ne veš, da je Bog najprej ustvaril grm, potem še le kozo; pa sem ti zabil povedati: najprej sem sanjal, da je tvoja mati zadela ono srečko, ki jo hrani po pokojnem tvojem očetu.“

„Sedaj vidim, da je vse samo šala, strij.“

„Seveda šala — sanje“, dostavila je še njena mati. „Ko bi bila res kaj zadela z ono srečko, bi bil kedo drugi tvoj ženin, ne pa oni neznačajni Zalesnik. Kaj ne?“

„To je prazno govorjenje.“

„Prazno ali ne prazno; tako sem sanjal, in če pride snubit Zalesnik, bode vsaj jeden, brez njega pa nikogar. Lahko noč!“

Tako se je poslovil strijc. Z materjo sta še dolgo govorili o Zalesniku, o strijčevih sanjah in pa o tem, zakaj je tudi mati potegnila sstrijcem. Vse skupaj se ji je zdelo zagonetka, kateri ni mogla na konec.

(Dalje prihodnjič.)

DOPISI.

S Kraca, (Izv. dopis.) — [Šolstvo v slovenskem delu Istre.] — Predragi gospod urednik! Nekako čudno se Vam bode morda dozdevalo, da Kraševca toli brigajo isterske razmere. Ali bodi mi dovoljeno!

Gledé na to, da se dosedaj še ni oglasil nijeden učitelj slovenskega dela Istre, morda ne bode slabo obelodaniti gledé šolskih obzirov kako britko resnico.

Ker sem potoval te dni po krušnih hribcih naše slovenske Istre, priobčujem to v dokaz, kako se godi našemu kretu gledé ljudskega šolskega vzgojstva v naši, nekdanj in še sedaj toli zapuščeni provinciji.

V slovenskem oddelku koperskega okraja so sledeče šole:

Sv. Anton, Boljunec, Boršt, Černotiči, Dekani, Dolina, Lazaret, Klanec, Korte, Kubed, Draga, Loka, Marezige, Osp, Plavje, Pomjan, Riemanje in Šmarje, t. j.: summa summarum 18 šol.

Med temi so brez učiteljskih močij:

Sv. Anton, do 250 učencev. Tu bi se trebalo, v zmyslu zakona, treh učiteljskih močij, a ubogi učenci so že nad jedno leto brez učitelja in brez pouka.

Šmarje, tu ste bili dve učiteljski moči, to šolsko leto ni nobene.

Kubed, že nad polovico semestra brez učitelja.

Riemanje, kjer bi potrebovali dveh učiteljskih močij, je to šolsko leto le brez učitelja.

V Borštu je gospod učitelj bolan ter tako v tem šolskem letu zopet nič pouka. Nobeden ne skrbi za kacega suplenta. Tamkajšnji č. g. kapelan je pa umrl, tako je toraj šola brez vsega pouka.

Pomjanska županija je tako velika, pa šteje samo dve šoli, t. j. Šmarje in Marezige.

V Pomjanu samem že toliko let prosijo učiteljske moči, a vse njih prošnje so glas upjočega v puščavi.

Boršt, pod županijo Pomjan, ima tudi toliko in še več otrok, da bi lahko imeli svojega učitelja, ali — ni ga! Tukaj bodi omenjeno, da leži nekje tukajšnji šolski načrt, že par let, pa ne vem dobro, kje!

Truške, tudi pod pomjansko županijo, velika občina, v kojoj so mislili že pred leti ustanoviti dve šoli, namreč na nasprotnih straneh periferije po jedno, kajti izven velikosti je občina tudi zelo raztrešena. Na stotine otrok je, bi rekli — divjih, ker niso imeli še nikdar šolskega pouka. Ljudje pa prosijo in prosijo učiteljskih močij, a vse njih prošnje so bob ob steno.

Draga ima že več časa pripravljeno šolo. Mesto učitelja je bilo že razpisano, vendar Dražani niso še nikdar imeli učitelja.

Plavje imajo najlepše šolsko poslopje v okraju, a žalibože vendar le — brez učitelja.

V Lazaretu zapusti sedaj g. nadučitelj svoje mesto, in je isto že razpisano. Gl. učiteljica odide tudi v kratkem. Na, zopet kacih 300 učencev brez pouka.

V Kortah, kjer bi morale biti tri učiteljske močij, kakor sem zvedel osebno, ne bo je v kratkem niti jedne.

V Dekanih še sedaj ni druge učiteljske moči. Pri tem bodi omenjeno, da mislim, da je tako vsled tega, ker sedanjo gospo učiteljico še sedaj nočejo imenovati definitivno.

Dragi gospod urednik, iz navedenega uvidite koj, da izmed 18 šol slovenskega oddelka je 10 popolnoma praznih ter da skupno primanjkuje 13, oziroma (in to prav v kratkem) 16 učiteljskih močij. Na vsak način je to stanje — žalostno stanje šolske vzgoje.

Kako-li naj napreduje naše bore ljudstvo, ako pojde tako nadalje; ako se mu bode kratilo to, kar mu gre in kar bi brezpogojno imeti moralo?!

Kedo je temu kriv, da je zaostala Istra ter da jo nazivamo tužno?

Mar-li kmet sam? O, nikakor ne!

Saj kmet ni nikdar odvrčal omike, pač pa se mu je kratila vedno in se mu krati z druge strani še dandanašnji z vsodločnostjo.

Slednjič bi še priporočil onim gospodom, ki imajo dolžnosti gledé šolstva, da v prihodnje poskrbijo za to, da se te žalostne razmere obrnejo na boljše.

Vam pa gospod urednik moram omeniti, da s tem spisom Vam ne podajam nikakih izmišljotin, marveč podajam Vam gola, resnična fakta, koja tarejo naše tužne brate v slovenskem oddelku Istre. S tem sklepam svoje vrste!

Prijateljskim pozdravom sem

Vaš udani Rodoljub.

Iz Škocijana dne 24. t. m. (Izv. dopis.)

Britko je dirnolo vsakogar po vsej daljni okolici tužno zvonjenje dne 17. t. m., ki je naznanjalo, da se je v bolji svet preselila žena, ki se je toli odlikovala po svoji ženski modrosti, čistiljivosti in plemenitosti srca, da jo je moral visoko spoštovati vsakdo, ki jo je poznal. — To je bila mati pokojnega poslanca Rajmunda Mahorčiča in mati našega župana, g. Aleksandra Mahorčiča. Porojena je bila blaga ranjka leta 1817 v národn! Sežani od imetne rodovine Polley. Z 19. letom poročila se je v Matavun s pok. deželnim poslancem in županom Francem Mahorčičem. — Premožno poročena, začela je takoj revnim in potrebnim lajšati gorjé sè svojo darežljivo roko. Revnim in bolanim bila je mati, a kedor je iskal pri njej modrega sveta, ni se varal. — Pa saj zadostuje to, da je niso daleč na okrog poznali pod drugim imenom, nego: „Mama v Matavunu“.

Svojim otrokom bila je preskrbna odgojiteljica ter je vse svoje mlado življenje posvetila njih vzgoji. — Smelo trdim, da otroci, ki imajo tako mater, kakor je ona bila, ne morejo postati slabi ljudje.

Kljubu neiznosni izgubi, ki jo je doletela pred 13. leti, ko je namreč v teku dveh mesecev izgubila predragega sina Adolfa v cvetju mladosti in za tem dragega soproga, ostala je pri vsej svoji starosti čila na duhu in na telesu. Ko ji je pa lanjskega leta neizprosna smrt iztrgala iz njenega naročja vrlega sina Rajmunda, upadla je vidno uboga starka. Tega britkega udarca ni moglo preboleti njeno ljubeče materino srce. — Potrta na telesu, a vendar čila na duhu, je potrpežljivo, udana v božjo voljo prenašala svoje veliko srčno gorjé, dokler jo ni bela žena — smrt rešila iz okov svetnega življenja. — Potnim čelom od svetnega truda in britkosti, obdana z vsemi duševnimi in telesnimi deli usmiljenja do svojega bližnjega, lepo spravljena z Bogom in svetom — šla je tja, kamor je njeno srce hrepelo — k svojemu soprogu in k njenim ljubim otrokom.

Poln hvaležnega srca do Vas, draga ranjka, postavljam Vam tu-le ta spomenik s prošnjo do Vsegamogočnega, da bi nam pošiljal na svet mnogo takih žen!

A. Š.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 25. februvarja. 1896.

Državni zbor. (Poslanska zbornica). Včeraj se je nadaljevala razprava o proračunu naučnega ministerstva. Na vrsti so bile visoke šole. Te lepe prilike, seveda po stari in lepi navadi, niso opustili oni, ki ne privoščajo drugim niti elementarnega pouka v materinem jeziku, da ne bi zahtevali za-se — italijanskega vseučilišča. No, o tem nižje doli.

Z ozirom na poznano in glasovito naredbo bivšega in začasnega ministerskega predsednika grofa Kielmansegga, do vseh podrejenih uradnikov, je zatrdil naučni minister Gautsch, da se ni nikdar mislilo na omejevanje svobode pri pouku. Trenotek je ugoden za uravnavo plač profesorjem na vseučiliščih in hoče vlada priti pred zbornico z dotično predlogo. Vlada je za to, da se odpravijo prinosi za kolegije na vseučiliščih. Minister se je izjavil za popolnjenje češkega vseučilišča v Pragi ter je menil, da tehničkim visokim šolam bode treba obrabiti posebno pozornost v prihodnjih letih. Glede ustanovitve profesure za slovenski jezik in slovensko literaturo na vseučilišču graškem da se vrše pogajanja in da skoro imenuje na to mesto povsem sposobno moč. (Živahna pohvala.) Italijansko-tirolski posl. Campi je zahteval, da se v Trstu zasnuje italijansko vseučilišče in dotlej pa naj bi veljali pri nas tudi diplomi —

pridobljeni v Italiji!!! V istem zmyslu sta stavila resolucijo tudi naša dobra in stara prijatelja in znanca: Burgstaller in Luzatto.

Govor posl. Campija je prezanimiv po svojih deloma povsem novih in originalnih trditvah, da ne bi se tu nekoliko bavili žnjim. Rekel je med drugim, da „koncesije“, ki jih dovoljuje vlada drugim narodnostim v državi, napravljajo z ozirom na Italijane utis krivičnosti in imajo na sebi znak provokacije. Iz istih vzrokov, radi kojih so se italijanski poslanci postavili proti slovenskemu gimnaziju v Celju, ker so videli v istem krivico za nemško narodnost, protestujejo tudi proti snovanju nemških gimnazijev v južnem Tirolu, ker ti gimnaziji kršijo narodna prava Italijanov v oni pokrajini. Posl. Campi je pozivljal na to vlado, naj stori konec eksperimentom z italijanskimi stolicami na vseučilišču v Inomostu, kajti ti eksperimenti so baje ponesrečili popolnoma. Zato pa naj zasnuje kolikor mogoče hitro italijansko vseučilišče v Trstu. Dotlej pa naj bi bili veljavni tudi pri nas diplomi, pridobljeni na vseučiliščih doli v kraljestvu italijanskem, da italijanska mladina ne bode preveč občutila pomanjkanja italijanskih visokih šol.

Ali ste ga čuli moža, ali ste čuli skromnost, kakoršna je doma le med našimi ljubimi Italijani? Ali ste jih čuli nazore o enakopravnosti, ali ste čuli logiko — da se je Bog usmili?!

Torej vse „koncesije“ — mi bi rekli pravice —, ki jih po hudih borbah in naporih privoljuje vlada ne le nam Slovincem, ampak drugim narodnostim sploh, značijo krivico za Italijane in izživljajo italijanski živelj. Po razumevanju g. Campija so toraj tudi naši temeljni zakoni zgolj provokacija proti italijanskemu življu, kajti ob poznani veliki „ljubezni“ vseh dosedanjih vlad do nas Slovanov pač ne treba posebno zatrti, da je izključena možnost, da bi nam bile privolile le jedno samo mrvice, koja ni utemeljena v zakonih. Toraj tudi zakoni z vsemi svojimi določili imajo po tolmačenju naših laških kolovodij provokatoričen značaj za italijanski živelj. Iz take prémie je seveda zaključek dokaj jednostaven: Vlada, ti ne smeš ničesar dati nikomur, izvzemši Italijane, ako nočeš, da se Italijani ne bodo čutili izživljani! To so nazori enakopravnosti, to je tudi uprav italijanska „skromnost“ — — — a?! Nam vse, drugim nič!

In ta logika! Iz dejstva toraj, da hočejo italijanski poslanci, naj se na slovenskih tleh snujejo nemški gimnaziji, ker torej soglašajo s tem, da se Slovincem na slovenskih tleh kršijo narodna prava, iz tega dejstva izvajajo zaključek, ki je uprav gorostasen po svoji brezmiselnosti, zaključek namreč: da imajo pravico zahtevati, naj se ne snujejo nemški gimnaziji na italijanskih tleh in naj se ne kršijo narodna prava Italijanov na italijanskih tleh. Mi se svojim priprostim razumom bi menili, da zdrava logika bi zahtevala ravno nasprotnega zaključka: Ako so opravičeni nemški gimnaziji na slovenskih tleh, in ako je smeti kršiti narodna prava Slovencev na slovenskih tleh, po tem morajo biti dopuščeni nemški gimnaziji — saj zakoni veljajo istotako za Italijane kakor za Slovence — tudi na italijanskih tleh in molčati morajo Italijani, ako se jim kršijo narodna prava na italijanskih tleh. — Tako bi velevala — kakor rečeno — zdrava logika. Toda naši Italijani imajo svojo posebno logiko, koja razumejo le oni smi.

A ne samo jednaka prava, ima tudi čuteča srca in jednake potrebe imamo Slovenci kakor Italijani. Ako boli njih že to, da nimajo svojih viših šol, koliko bolj mora boleti nas, ki nimamo niti osnovnih šol. Njih peče, da ne morejo popolnoma dovršiti svojih naukov v svojem jeziku; kaj pa naj rečemo mi, ki jih ne moremo niti zapričiti?! In kdo nam odreka sredstva celo za prvotno izobrazbo? To so oni in isti Italijani, ki se toli zvijajo in javkajo radi krivic, ki se jim ne godé!

Zatoraj gospoda: Sami bodite pravični naj prej in potem najdete zaveznikov tudi med nami, kadar se vam bode res godila krivica. Kakor pa postopate sedaj, kažete s tem le to, da nimate zmisla ne le za zdravo logiko, ampak tudi ne za pravico.

Slednjič, kar se dostaje laških diplomov, bodi vam pa povedano prav po domače: da bi

morala avstrijska vlada pasti na glavo, ako bi hotela ugoditi tej vaši absurdu in drzni zahtevi. Kje je vojskovodja, ki bi vabil sovražne ogleduhe v svoj tabor? Ali ste nas razumeli? Ako bi se to zgodilo — a mi niti misliti ne moremo na to — potem seveda bi dobili dokaz, da so naši državniki res padli na glavo.

O „konservativnih“ Burgstallerju in Luzzatto le jedno besedo: taka sta, kakoršni so vsi ti naši „konservativci“ in taka ostaneta, dokler bosta imela kaj besede, in besedo zgubita, kadar na Primorskem popiha — drug veter. Dotlej se moramo zadovoljiti z njima, kakoršna sta!

Iz Postojine nam pišejo: Dne 24. t. m. je bil v Postojni volilski shod, na katerem se je predstavil veleč. g. kurat Koblar kakor državno-zborski kandidat za skupino mest in trgov na Gorenjskem in Notranjskem. Udeležba na shodu bila je velika; shodu je predsedoval gosp. Vičič, ki je primernim nagovorom pozdravil zbrane volilce. Govor g. kandidata bil je vsprejet jako pohvalno. Isti je temeljito govoril o potrebah našega naroda ter je slikal v živih barvah, kako je ta naš rod trpinčen in zaničevan. Razvijal je svoje nazore, kako bi se dalo odpomoči temu tužnemu stanju. Razvijal je, kako Schulverein kviri našo mladino, in kako javne oblasti nočejo spoštovati §. 19 temeljnih zakonov. Naglašal je posebno, koli kruti boj morajo biti primorski Slovenci za svoje šolstvo, a vlada jim noče priti na pomoč. Govornik je zagovarjal tudi socializem, seveda pametni socializem, ne pa oni krivi socializem, ki hoče iskati svoje sreče v komunizmu in anarhizmu — v zrušenju potrebnega reda v človeški družbi. Zagovarjal je tisti socializem, ki hoče odpraviti velike krivice, ki jih trpé nižji delavni sloji v sedanji uredbi človeške družbe. Tak socialist je bil tudi naš Odrešenik. Govornik se je izjavil za splošno volilno pravo in je obžaloval, da se mnogi dajo voliti poslancem, a mislijo potem le na-se in ne na svoje volilce. Polemizoval je proti domači nasprotni stranki, rekši, da v verskem pogledu se hoče brezpogojno pokoriti škofu, političke pravice pa hoče obdržati za-se. Obljubil je, da pristopi hrvatsko-slovenskemu klubu.

Ko je zaključil govornik, navstalo je burno odobravanje in razlegali so se navdušeni živio-klici.

Za besedo oglasilvi se g. Josip Lavrenčič nalagal je kandidatu, naj posreduje, da dobi Postojina pomoč iz državnega zaklada za napravo vodovoda ter naj se poteguje za železnico Divača-Loka. Gosp. Vičič pa mu je polagal na srce, naj se poteguje za pravično uredbo domovinskega prava.

Pri večerajšnji dopolnilni volitvi za državni zbor v mestih in trgih na Gorenjskem in Notranjskem je bil z veliko večino glasov izvoljen kandidat narodne stranke, veleč. g. kurat Anton Koblar. Koblar je dobil 483, Jelovšek pa 265 glasov. Odkritosrečno bodi povedano: mi smo zadovoljni s tem uspehom, zlasti ker je ta izid resen memento konservativni stranki!! Sicer pa bo treba čim prej zopet spregovoriti besedo o razmerah na Kranjskem, ki se razvijajo tako, kakor smo vedno prorokovali onim, ki so po vsej sili hoteli rušiti vero na Kranjskem. Narodnost na škodi in vera brez dobička — s tem je označen ves rezultat dosedanjega domačega boja.

Italija v Afriki. Nadejamo se, da je ustrezno ne le našim tržaškim, ampak tudi vnanjim naročnikom s tem, da kolikor možno pozorno zasledujemo dogodke doli v Eritreji. Vojni dogodki so že zanimivi sami na sebi, a ti doli v Afriki nas morajo zanimati tembolj, ker je Italija „naš zaveznik“. Po takem nam ne more biti vsejedno, kake vrste sila je ta naš zaveznik in da-li se izplača sklepati teške in drage obveze nasproti takemu „zavezniku“. V prvi vrsti treba računati, kolika je pomoč, na kojoj bi smeli računati v dobi nevarnosti od strani tega „zaveznika“, drugo vprašanje in morda zanimiveje vprašanje je to, kolika bi morala biti pomoč z naše strani, koliko žrtev bi trebalo z naše strani, da rešimo tega „zaveznika“ v dobi evropskih komplikacij. Vprašanje je toraj tako-le: Ali je to, v kar smo obvezani mi do tega zaveznika, v pravem

razmerju z onim, kar nam more dati isti? Odgovor je: ni v pravem razmerju. Italija je vzlic svojim nad 30 milijonom prebivalcev vendarle vojna sila prav prav srednje, da ne rečemo — slabe vrste. O tem so nas prepričali dogodki v Afriki. Ne imponuje nam niti vojska, še manje pa nam imponujejo italijanski generali, ki so se pokazali prave šušmarje. Tak zaveznik ne more mnogo koristiti taki velesili kakoršna je Avstrija, tem manje, ako pomislimo, da radi tega „zaveznika“ nimamo na svoji strani velesil, ki so res — velike sile.

Po takem moramo le želeli, da bi dogodki v Afriki priveli do spoznanja o pravi kakovosti in vrednosti našega zaveznika — Italije.

To nas sili, da se toli živo zanimamo za afričansko-italijansko vojsko in nadejamo se, da tudi naši čitatelji popolnoma soglašajo z nami.

Tudi danes hočemo podati najprvo malo splošno sliko o položaju v Afriki, kakor smo si jo načrtali po raznih poročilih iz zadnjih dni.

Položenje italijanske vojske postaja neugodnejše ed dne do dne. Abesinci so zadnjič posekali mnogo malih oddelkov italijanske vojske, pretrgali so brzofjavne zveze ter porušili so mnogo poti. Mimo tega kažejo vsa znamenja, da Baratierijeva vojska že trpi na pomanjkanju živeža in streljiva. Ker Abesinci prav spretno delajo na to, da bi Baratieriju odrezali zveze za hrptom in ker hočejo širiti strah in grozo v italijanski vojski s tem, da napadajo in sečejo male spretnje traže, mora poveljstvo italijanske vojske obračati svojo skrb le na to, da si zavaruje le one pozicije za hrptom, ki so v nevarnosti. S tem pa so mu vezane roke, in je nesposobno za vsakršno ofenzivo. In ako pomislimo vrhu tega, da šteje nasprotna vojska nad 100.000 mož, potem moramo dvomiti, da bi Baratieri pri takih okolnostih sploh mogel priti v položaj, da napade nasprotno vojsko. Mnogo krivde je tudi na italijanski vladi v Rimu, ker je hotela dovršiti boj z malimi sredstvi. — Kaj je 20 milijonov lir? Kakor da bi človek — oprostite, prosimo! — plunil pred-se. Razzodniša in nezavisna italijanska glasila zahtevajo tudi že sedaj: ali naj vlada sklene mir, ali pa naj zahteva kredit 200 milijonov, da bo mogla poslati v Eritrejo 100 tisoč mož. Sedaj hočejo sicer v vsej naglici poslati doli dve brigadi pod poveljstvom generala Baldissere, toda nezavisni listi pravijo, da tudi ta pomoč ne ojači toliko Baratierija, da bi se mogel oprijeti ofenzive. Mimo tega pa se bliža sedaj dolga doba deževanja, ki zopet zveže Italijanom roke — vojska pa bo vendar zahtevala milijonov tudi v tej dobi. Abesinci umé tudi izogibati se veliko spretnostjo vsaki veliki bitki v evropskem zmislit, ampak njih glavno sredstvo je, da uničujejo nasprotnika na drobno. Abesinci bodo le obkoljevali nasprotnika. Ko nastane v taboru istega pomanjkanje živeža, pa bodo napadali in uničevali male oddelke, ki bodo poskušali preskrbeti svoj tabor živežem. To je stara taktika Abesincev, ki se jim je dobro skazala vsikdar do sedaj. Ako bodo torej hoteli Italijani odločilno in z veliko silo napasti Abesince, razprše se ti poslednji kar hipoma, da se potem zopet čili in bojaželjni združijo na drugem mestu. In gorje Italijanom, ako bi bili toli drzni, da bi jim hoteli slediti v gorovje! Strašna katastrofa bi bila neizogibna. Položenje je toraj tako-le: Italijani ne morejo provzročiti sovražnikom izdatne škode, sami pa bodo morali vzdrževati veliko vojsko, da se zavarujejo pred neljubimi presenečenji. Veliko vojsko pa bodo mogli vzdrževati doli v Afriki, dokler bo še kaj v Italiji itak redkega drobiža. In ko zmanjka drobiža, konec bode — Italiji v Afriki. Domišljavosti italijanski pa ne ostane drugega, nego neprijetni spomini in — prazne blagajne. Tako pa se dogaja vsikdar, ko hoče biti — žaba vol.

Iz današnjih poročil posnemamo:

Italijanski vojaški krogi zatrjujejo, da hoče vlada prirediti nekako „iznenadenje“ o odprtju poslanske zbornice s tem, da hoče premeniti osebo vrhovnega poveljnika vojske v Eritreji, da namreč imenuje namesto Baratierija kojega drugega generala vrhovnim zapovednikom. S tem hoče brzkone potolažiti silno opozicijo, češ: ako Baratieri doslej ni „zmagal“, zmaga pa novi poveljnik.

Isti krogi glasno obsojajo taktiko Baratierijevo, da se je namreč umaknil iz „varne utrd-

be“ Adigrat ter se skrčil proti Entišu, zapadno Adigrata, kjer ga morejo sovražniki ne le prav lahko obkoliti, ampak celo ugonobiti. Menenje kompetentnih krogov gledé nastopa dervisev je to, da so dervişi v tajni zvezi z Menelikom ter da postopajo sporazumno z istim proti Italijanom. In že se čujejo glasovi, da mora biti dervisev mnogo več nego 5000, kakor je trdilo službeno poročilo. Ni šala; poleg ogromne vojske Menelikove, imajo torej Italijani posla še z dervişi in uporniki! Kakšen bode konec??

Oni glasoviti Jameson, ki je se svojo četo provzročil tolike homatije v republiki transvaalski, da bi bilo kmalo prišlo do resnih sporov med Nemčijo in Angleško, povrnil se je na Angleško navidezno kakor ujetnik, v resnici pa kakor slavljenc. Ljudstvo ga proslavlja, sodišča pa mu menda tudi ne storé huđega. Saj je ravnal po želji sibične angleške vlade, ki bi ga bila proslavljala, da se mu je posrečila nasilna nakana. Ker se mu pa ni posrečila, postavili so ga pred sodišče že zavoljo lepšega.

Različne vesti.

† Mitropolit Nikolajević. Grško-pravoslavni mitropolit v Serajevu, Jurij Nikolajević, umrl je dné 20. t. m. v 89 letu starosti. (Jurij Nikolajević bil je prejšnja leta profesor bogoslovja in član deželnega šolskega sveta v Zadru. Leta 1882. bil je imenovan arkimandritom v Serajevu in mitropolitom pa po neprostovoljnem odstopu tedanjega mitropolite, leta 1885. Uredn.)

Mestni svet tržaški bode imel nocoj ob 7. uri svojo V. letošnjo javno sejo. Na dnevnem redu je 7 točk, med temi je točka 2.: Predlog mestne delegacije, da se dovoli izreden kredit za izdaje slavnostnega spisa povodom 50letnice — ne menda vladanja Nj. Vel. našega cesarja ampak 50letnice, od kar obstoji mestni naravo-zgodovinski muzej. Zanimiva bode izvestno tudi točka 4.), ki se glasi: „Odgovor ministerstva na spomenico tržaškega mestnega sveta gledé nadzorovanja občinskih ljudskih šol v okolici tržaški.“

No, to bode najbrže zopet — zabavljanja!

Doneki za moško podružnico sv. Cirila in Metoda v Trstu. Flenjčkaneri pri petelinu so darovali 2 kroni 50 stot. in sicer 90 stot. ki jih sta hotela plačati dva gospoda, ki nista še sprejeta v njihov krok, za vino, in ostanek iz svojih žepov; Flenjčkaneri na Višavi so darovali ostanek računa 1 krono 52 stot. Na Proseku se je nabralo v nedeljo v Dolencevi gostilni na Devinsčini mej Hajdrihovci in domačini pevci 6 kron 50 stot. Tej svoti je dodal Kajež še 22 stot.; pozneje sti si prodali v omenjeni gostilni na dražbi po prepisu oporoke pok. pusta — dve prazni novčarki po 1 krono 12 stot. skupaj torej 7 kron 84 stot. Abrahamovi sinovi so darovali 1 krono 40 stot. A. L. 20 laških cm. Gospa Metlikovičeva je nabrala na sijajni maškeradi „Tržaškega Sokola“ štirinajst kron 68 stot. V gostilni g. Lukšiča pri sv. Jakobu je nabral g. Saražin pri petju pevcev „kola“ 3 krone 40 stot. in je sam dodal še 2 kroni. V veselem društvu v krčmi Tomaja Lukšiča nabral Fran Primožič dne 15 t. m. 4 krone 50 stot.

Obletnica rojstnega dneva — po osmih letih. Mi, „navadni ljudje“ proslavljamo vsak svoj rojstni dan v s a k o leto, po koledarju. Tega pa ne morejo storiti oni, ki so zagledali luč „tega grešnega sveta“ na dan 29. februvarja. Dotični srečni ljudje naj slavijo letos svoj rojstni dan kolikor le možno slovesno, kajti 29. dan februv. bodemo imeli še - le leta 1904., torej po osmih letih. Sicer imamo 29. februar vsako 4., vsako prestopno leto, toda leto 1900 ne bode prestopno. ampak n a v a d n o leto (po koledarju namreč.) Slavite torej, vi od „29. februvarja“ letos svoj rojstni dan, kolikor možno sijajno. Saj imate potem 8 let počitka.

Pomiloščeni kaznjenci. Nj. Veličanstvo cesar je z Najvišim sklepom z dne 22. t. m. odpustil 31 kaznencim preostalo kazen. Pomiloščeni so: v kaznilnicah v Steinu, Gradcu in Mariboru po 3 kaznjenci; v Lvovu, Koprnu, Wiener-Neudorfu, Stanislavu, Pragi, Karthausu, Plznu in Wisniczih po 2, v kaznilnici za ženske v Begunjah 3, v Schwarzu 1.

Za one, ki se namerujejo izseliti v Brazilijo. Braziljski generalni konzulat v Genovi objavlja, da je popolnoma obustavljeno brezplačno prevažanje izseljencev v Brazilijo.

Premeščenje pešpolka št. 79. Orihodnje jeseni bode pešpolk „grof Jelačić“ št. 79, ki leži sedaj na Reki, premeščen po končanih vajah v orožju v Karlovac. Zajedno s polkom bode premeščen tudi poveljstvo polka in glasba. Na Reko prideta na mesto tega pešpolka dva bataljona pešpolka „baron Ramberg“ št. 96, z glasbo vred.

Novačenje na Čresu. Ces. kr. namestništvo v Trstu je odredilo, da bode novačenje na Čresu letos dne 1. aprila.

Iz „Tržaškega Sokola“. Dramatični odsek „Tržaškega Sokola“ nameruje sedaj, v resni postni dobi, zopet zapričiti svoje delo. Naprošeni so toraj oni gospodje in gospodičine, ki bi želeli sodelovati pri dramatiških predstavah, da se čim preje zglasijo pri g. Jakobu Štoku, Via Molino piccolo št. 8. II. nadstropje.

Popravka. V politiški vesti „Le podtikati nikar!“, objavljeni v poslednjem izdanju našega lista, popraviti nam je dve pogreški. Prva je v omenjeni vesti, I. kolona, III. odstavek, 6. vrstica. Tam stoji: „... gledé na bolgarsko vprašanje in na položnje vsega bolgarskega poluotoka, spomnili smo tu...“. No, umevno je, da se mora glasiti namesto „bolgarskega“ poluotoka: **balkanskega poluotoka.** — Druga pogreška je v isti vesti v II. koloni, IV. odstavek, zadnja vrstica. Namesto „... ne po pratinjah samega — zabavljanja“, naj se blagovoljno čita: **ne po pustinja“.**

Iz Barke pri Divači nam pišejo: Dovolite mi, da tudi jaz pridem z malim prispevkom v dokaz, kako se med nami Slovenci vrši enakopravnost. Te dni je prisopihal g. finančni respicijent iz Sežane v mojo hišo. Ravno obedoval sem, ko je g. respicijent zakričal nad menoj: Podpišite!

Kar prestrašili smo se jaz in moja družina, ker nismo vedeli, čemu taka strogost. Naprosil sem ga na to, naj potrpi par sekund, on pa še odurniši: Nimam časa! Vprašaje ga, kaj da bi bil storil, ako bi mene ne bilo doma, ustal sem ter odšel iz kuhinje v sobo. Tam mi je pokazal neki spis, sestavljen nemški, iz kojega je bilo razvidno, da je neki Jožef Polh prepisal žganjarski kotel z očetovega na svoje ime. Podpisal sem tudi jaz in pritislil občinski pečat.

Omenjeni gospod je na to ustal srdito ter me je jel izpraševati o neki skrivni preiskavi. Mnogo mu nisem mogel odgovoriti, ker je bilo vse pisano — v nemškem jeziku. Gosp. respicijent mi je sicer tolmačil, a jaz ga nisem mogel prav razumeti. Potem je začel nekaj pisati in, dovršivši, je zahteval, naj podpišem. Jaz seveda sem se branil podpisati, ker je bilo vse pisano v nemškem jeziku, in ker se mi vidi nevarno podpisavati, česar ne razumem. Rekel sem mu: „Ne podpišem, ker hočem sam razumeti, kar je pisano. §. 19. državnih temeljnih zakonov se glasi: da Slovincem je pisati slovenski! No, on je hotel bolje vedeti, češ, da je — vsejedno. In odšel je s tem svojim menenjem.

Slavno vodstvo finančne uprave bodi zagotovljeno, da jaz rad ubogam naredbam oblasti, ali to smem zahtevati, da se občuje z menoj v jeziku, kojega razumem. Konečno bi prosil, da bi predpostavljene oblasti blagovolile nekoliko poučiti gori večkrat omenjenega gospoda, kako treba postopati z nami kmeti, ki imamo poleg vse svoje skromnosti tudi nekoliko čuta v sebi za svoj lastni ugled. —

Kedaj bode tekla reka „Pivka“ nazaj? Iz Postojine nam pišejo: Neki tržaški Slovenec je bil te dni pri tukajšnjem c. k. okrajnem glavarstvu radi potnega lista. Prosil je, naj se mu isti napravi slovenski. Toda čujte, kakov odgovor mu je bil od strani uradnika D. na to v zakonih utemeljeno zahtevo! Gosp. D. je rekel dotičniku, da dobi potni list v slovenskem jeziku tedaj, ko „bode Pivka tekla nazaj“.

Ker pa ne vemo, kedaj bode tekla Pivka „nazaj“, tudi ne moremo vedeti, kedaj pridemo Slovenci do ravnopravnosti pred g. D. Vsakako je g. D. pokazal v veliki daljavi ono srečno dobo, ko Slovenci pridemo do tega — kar nam gre. No, g. D. že ve, kako in zakaj je tako!

Andrej Škrl, nesrečni junak tragedije na Vrdeli, visi med življenjem in smrtjo. Kakor trde vojaški zdravniki, niste sicer nevarni oni dve rani, kateri sti provzročili krogli iz malega (5 mm.) revolverja, ki menda nisti prodrli nobenega plemenitega organa, pač pa je nevarna rana, ki si jo je prizadel Škrl z nožem v prsi pod levo bradavico. To rano so opazili še-le, ko je bil dospel Škrl v bolnišnico.

Ogenj na železniškem vlaku. Predvčerajšnjem vnela sta se dva vagona mešanega vlaka št. 1011, naložena z riževno slamo. Ogenj je navstal, baš ko je bil vlak na progi med Tržičem in Devinom. Brzkone je burja zanesla iskre od lokomotive v slamo. Ostale vagonne so takoj ločili od gorečih ter jih stavili v varnost na postaji v Tržiču. Omenjena vagona pogorela sta popolnoma in z njima vred še tretji vagon blaga, ki je bil zaprežen za njima. Promet je bil par ur ustavljen, dokler niso odstranili raz progo ostankov pogorelih vagonov.

Sodnijsko. Predvčerajšnjem bila je pred tukajšnjim sodiščem razprava proti 24letni kmetici Antoniji Kreševič, rojeni Butkovič iz Račič pri Podgradu, obtoženi prestopka proti varnosti življenja. Antonija Kreševič je dne 24. novembra min. leta na Reki porodila dete ženskega spola. Z neverojenim otrokom napotila se je peš proti domu, prosé na potu milodarov. Ko je došla v selo Posjak, bil je otrok — zmrazil. O razpravi se je naglašalo, da je ta brezsrčna ženska na isti način izgubila že tri otroke, kajti po porodu šla je vselej „po svetu“ beračit in vselej ji je zmrazil v krpe poviti novorojenec. Sodišče jo je obsodilo na štiri mesece strogega zapora.

66letni kmet Anton Alenič iz Podpeči dobil je zaradi jednakega prestopka osem dnij strogega zapora. Aleniču je dne 2. januarja t. l. izročila njegova hči svojo 14 mesecev staro hčerko v varstvo. Ded je potem ostavil otroka samega v kuhinji blizu ognjišča ter šel z nekim sosedom ogledat si senó, katero je hotel kupiti. Otrok se je med tem približal ognju, vnela se mu je obleka in ubogo dete umrlo je naslednjega dne za opekline.

Istega prestopka je bil obtožen tudi 36letni poljski čuvaj Ivan Kreševič iz Pasjaka pri Podgradu. Kreševič je bil dne 10. decembra ostavil v svojem stanovanju na nizkem omaru steklenico, napolnjeno smodnikom. V dotični sobi bili so trije njegovi otroci. Najstarejši otrok, 9letni Ivan, stresel je nekoliko smodnika na ogenj. Steklenica se je seveda razpršila, ker se je smodnik vnel in več koščkov stekla razpršene posode zabočilo se je otroku tako globoko v vrat, da je fantič umrl par trenutkov zatem. Tudi 5letni sinček Mihajl dobil je pri tej nesreči marsikatero rano. Sodišče je obsodilo neprevidnega očeta na štiri tedne strogega zapora.

Koledar. Danes (27.): Porfirij, škof; Nestor, škof, muč. — Jutri (28.): † Kvatre. Leaner, škof. — Polna luna. — Solnce izide ob 6. uri 51 min., zatoni ob 5. uri 36 min. — Toplota večeraj ob 7. uri jutraj — 2.5 stop., ob 2 pop. 1.2 stop. C.

Najnovejše vesti.

Dunaj 26. Železniški odsek izvolil je poseben podosek šestih členov gledé zgradbe druge železniške zveze s Trstom.

Dunaj 26. Prekop pri „Železnih vratih“ na Donavi, odpré se dné 27. septembra t. l.

Opava 25. Ces. namestnik na Češkem grof Coudenhove ostavil je danes s svojo soprogo Opavo.

Sredec 25. Ruski diplomatski agent Čarikov odpotuje jutri v Peterburg, da vpraša navodil gledé organizacije konzulatnega poslovanja na Bolgarskem. Obče menenje je, da bode nekdanji generalni konzulat v Sistovu preosnovljen v konzulat ter da pridejo konzularni agentje tudi v Varno, Burgas, Ruščuk in Vidin.

Trgovinske brzojavke.

Endimpešta. Pšenica za josen 7.16—7.17 Pšenica za spomlad 1896 6.89 — do 6.91. Oves za spomlad 5.99—6.01 — Rž za spomlad 6.37—6.38 Koruza za oktober — — maj-juni 1896 4.33—4.34

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.90—7.05 od 79 kil. f. 7.00—7.10. od 80 kil. f. 7.05—7.15 od 81 kil. f. 7.10—7.20, od 82 kil. for. — — — — — Jedmon 5.40—7.80 proso 5.95—6.35.

Pšenica: Povpraševanje omejeno. Prodaja 2000 met. st. mt. st. Vreme: sneg.

Fraga. Norafinirani sladkor f. 16. — — — — — za maj 16. —. Oktober-december 14.55. Malo mirneje.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst 16 carino vred odpošiljatev procej f. 34—34.50 Concasse 34.50—35. — Četvorni 36—36.50 V glavah (sodih) 36.50 37.50 jako stalno. Silno rastoča.

Havre. Kava Santos good average za februar 78.25, za juni 77.75. Mlačno.

Hamburg. Santos good average za mare 65.25 za maj 65. — za september 61.25. Mirno.

Dunajska borza 25. februarja 1896.

	danes	včeraj
Drjavni dolg v papirju	101.—	100.90
„ „ v srebru	101.05	100.95
Avstrijska renta v zlatu	122.05	121.95
„ „ v kronah	101.35	101.40
Kreditne akcije	378.75	379.75
London 10 Lat.	120.70	120.75
Napoleoni	9.56 1/2	9.56
20 mark	11.79	11.79
100 italj. lir	42.55	42.96

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dné 1. decembra 1895.

ODHOD:

7.50	predp.	brzovlak na Dunaj, svezs z Reko.
8.25	„	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	„	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	„	poštni vlak na Dunaj, svezs s Pešto in Zagrebom.
2.10	popol.	omnibus v Kormin.
4.40	„	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20	„	poštni vlak na Dunaj, svezs z Reko.
8.—	„	brzovlak na Dunaj, svezs s Pešto, Reko — Gorice in Korminom.
8.10	„	mešani vlak do Mürszuschlaga.
8.45	„	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:

6.48	predp.	mešani vlak iz Mürszuschlaga, Boljaka, itd.
7.30	„	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40	„	brzovlak iz Kormina.
9.25	„	brzovlak z Dunaja.
10.20	„	poštni vlak z Dunaja, svezs z Reko.
10.35	„	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19	„	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40	popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36	„	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51	„	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja svezs z Reko.

b) Drjavna železnica (Postaja pri sv. Andreja)

Od dné 15. septembra 1895.

ODHOD:

6.30	predp.	v Herpelje, Ljubljana, Dunaj, Beljak.
8.35	„	v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40	„	v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.80	„	brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.

Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20	popol.	v Divačo
4.19	„	v Boršt.

DOHOD:

8.05	predp.	iz Herpelje.
9.50	„	iz Pulja, Rovinja.
11.15	„	iz Herpelje, Ljubljano, Dunaja.
7.05	popol.	iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljano, Divačo.
9.45	„	brzovlak iz Pulja, Rovinja.

Lokalna vlaka ob praznikih:

7.29	popol.	iz Boršta.
9.35	„	iz Divačo.

Krasne uzorce zasebnim odjemalcem zastoj in franko. Bogato oskrbljene knjige z uzor i, kakoršnih ni še bilo, za krojače nefrankovano.

Sukno za oprave.

Peručen in Doeking za prof. duhovščino, sukno po predpisu za oprave c. kr. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, telovadce, iliraje, sukno za biljarde in za igralne mize, prevlačila za vosove, loden za moške in za ženske, sukno za ženske, sukno, ki so more prati, ogrinjače za popotovanje od 4—14 gld. itd. Zares vredno, ošteno, trajno, čisto volнено sukno a no cene krpe, ki so komaj vredne krojaškega dela, priporoča

Ivan Stikarovsky
(Središče avstrijske industrije s suknom)
Brno (skladnice pol milijona goldinarjev.)

Richterjev
LINIMENT S SIDROM
je dobro domače sredstvo.
Dobiva se po vseh lekarnah.

